

Sygn. akt II Ca 819/13 Sygn. akt II Ca 819/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

Protokolant: Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy

z powództwa **B. A.**

przeciwko (...) **SA w W.**

o zapłatę 1.509 zł

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt I C 414/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 90 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 819/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w pkt I umorzył postępowanie co do kwoty 1.509 zł, w pkt II oddalił dalej idące powództwo, zaś w pkt III orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny. Na skutek wypadku komunikacyjnego, który miał miejsce dnia 09 maja 2011 r. zniszczeniu uległ towar stanowiący własność firmy (...) Sp. z o.o. przewożony przez pojazd H.i A. K.. Wyrokiem z dnia 21 września 2012r. w sprawie sygn. akt VI GC 172/12 Sąd Okręgowy w Legnicy zasądził solidarnie od A.i H. K. na rzecz (...) Sp. z o.o. w J., tytułem odszkodowania za utracony towar kwotę 127.738,34 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27 maja 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. Sprawca wypadku komunikacyjnego z dnia 09 maja 2011 r. posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A w W.. Pismem z dnia 7 lutego 2013 r. pełnomocnik A.i H. K. poinformował stronę pozwaną, iż w wyniku przedmiotowego wypadku doszło do utraty towaru firmy (...) Sp. z o.o. W związku z wyrokiem Sądu Okręgowego w

Legnicy z dnia 21 września 2012 r. i przyjęciem przez pozwaną odpowiedzialności za zdarzenie, wniesli oni o wszczęcie postępowania likwidacyjnego we wskazanym zakresie. Dnia 25 lutego 2013 r. A.i H. K.zawarli z Biurem (...) Sp. z o.o.w L.umowę przelewu wierzytelności, zgodnie z którą A.i H. K.przelali na rzecz tego Biura wierzytelność w wysokości 127.738,34 zł przysługującą im w stosunku do pozwanego (...) SA, a wynikającą z wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21 września 2012 r. Pismem z dnia 7 lutego 2013 r. nabywcy wierzytelności zawiadomili stronę pozwaną o nabyciu wierzytelności i zażądali stosownej zapłaty. Dnia 26 lutego 2013 r. Biuro (...) Sp. z o.o.w L.zawarło z powodem B. A.umowę przelewu wierzytelności, zgodnie z którą Biuro przelało na rzecz powoda wierzytelność w wysokości 1.509 zł, stanowiącą część wierzytelności przysługującej mu w stosunku do (...) S.A., a wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21 września 2012 r. Pismem z dnia 5 czerwca 2013 r. pozwany (...)S.A. w W.zawiadomił powoda B. A.o przyznaniu powodowi odszkodowania w wysokości 1.509 zł za szkodę z dnia 09 maja 2011 r. Należność w kwocie 1.509 zł została powodowi wypłacona przekazem pocztowym. W toku trwającego procesu strona pozwana pismem z dnia 25 lipca 2013 r. zawiadomiła Sąd, iż ubezpieczyciel uzyskał wiadomość, iż A.i H. K.nie nabyli do chwili obecnej wierzytelności w stosunku do (...) S.A.gdyż nie zapłacili kwoty odszkodowania spółce (...), nie prawdziwe jest zatem oświadczenie A.i H. K.złożone w cesji z dnia 25 lutego 2013 r., a także dalsze cesje.

Rozważając tak ustalony stan faktyczny, Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, iż ograniczenie powództwa w zakresie kwoty 1.509 zł, było zgodne z prawem, z zasadami współzycia społecznego i nie zmierzało do obejścia prawa, przez co Sąd, na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie co do kwoty 1.509 zł, zaś w pozostałym zakresie, tj. co do odsetek, powództwo oddalił. Za bezsporne zostało uznane to, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 09 maja 2011 r. W ocenie Sądu Rejonowego, w chwili dokonywania zapłaty kwoty głównej strona pozwana była przekonana o istnieniu wierzytelności powoda względem niej, a wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy, która pierwotnie przysługiwała A. i H. K.. Pozwany podniósł, iż do momentu otrzymania nakazu zapłaty z dnia 17 maja 2013 r. nie wiedział o osobie wierzyciela, nie został bowiem wcześniej zawiadomiony o cesji wierzytelności, świadczenie spełnił niezwłocznie po uzyskaniu stosownej wiedzy (po otrzymaniu odpisu nakazu), a zatem nie dał powodów do wytoczenia powództwa. Za bezsporne zostało również uznane przez Sąd to, że A. i H. K. zawiadomili pozwanego o swojej wierzytelności pismem z dnia 7 lutego 2013 r., a dnia 25 lutego 2013 r. przelali oni tę wierzytelność na rzecz Biura (...) Sp. z o.o. w L., które z kolei kilka dni później, to jest dnia 26 luty 2013 r. dokonało przelewu części tej wierzytelności na rzecz powoda. Pozwany nie został zawiadomiony o tej cesji. Pozwany nie był też przed procesem wzywany przez powoda do zapłaty dochodzonej pozvem należności. Pozwany zatem do chwili doręczenia mu odpisu nakazu zapłaty nie miał wiedzy o osobie wierzyciela i o wysokości jego wierzytelności, nie miał więc możliwości spełnienia świadczenia na rzecz wierzyciela przed wszczęciem postępowania sądowego, a świadczenie spełnił niezwłocznie po uzyskaniu takiej wiedzy. Sąd Rejonowy podkreślił, iż w niniejszej sprawie zawiadomienie pierwotnego wierzyciela strony pozwanej o wierzytelności, obie cesje wierzytelności i złożenie pozwu miały miejsce w krótkim odstępie czasu (pозew został złożony 8 maja 2013 r., a pismo pierwotnych wierzycieli do pozwanego datowane jest na dzień 7 lutego 2013 r.) i w tym czasie powód stał się trzecim z kolei wierzycielem tylko co do części wierzytelności. Pozwany zaś o nabyciu wierzytelności przez powoda nie został poinformowany ani przez zbywcę, ani przez nabywcę wierzytelności. Z tych też powodów Sąd uznał, że pozwany nie pozostawał w zwłoce w zapłacie świadczenia powodowi. Uiszczył na jego rzecz dochodzoną pozvem kwotę niezwłocznie po otrzymaniu odpisu pozwu, więc nieuzasadnionym w ocenie Sądu było żądanie zasądzenia odsetek od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu. Opierając się na treści art. 481 oraz 455 kc, Sąd Rejonowy zważył, iż w niniejszej sprawie pozwany spełnił świadczenie niezwłocznie po wezwaniu go do zapłaty przez powoda, to jest po otrzymaniu odpisu pozwu. Nie pozostawał w zwłoce, zatem żądanie powoda zasądzenia na jego rzecz odsetek ustawowych od dochodzonej pozvem kwoty zostało uznane za bezzasadne i tym samym oddalone. Wobec wcześniejszego spełnienia świadczenia nowe okoliczności podniesione przez pozwanego w piśmie z dnia 25 lipca 2013 r., a dotyczące skuteczności kolejnych cesji, w ocenie Sądu, nie miały znaczenia, a jak należy domniemywać z dołączonych do tego pisma dokumentów będą przedmiotem odrębnego postępowania. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

W apelacji od powyższego wyroku powód zaskarżając go w części oddalającej żądanie pozwu w przedmiocie zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 1.509,00 zł oraz w części znoszącej koszty między stronami tj. w pkt II i III, zarzucił:

1. naruszenie przepisu art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 kpc, poprzez nie zasądzenie na rzecz powoda kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony pomimo przegrania sprawy przez pozwaną,
2. naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię przepisów art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK przy określaniu zasadności roszczenia w zakresie odsetek.

Wskazując na powyższe zarzuty, powód wniósł o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia w pkt II i III poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty odsetek ustawowych od kwoty 1.509,00 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty, kosztów procesu w kwocie 617 zł. oraz kosztów postępowania apelacyjnego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego i zważył co następuje. Apelacja nie jest uzasadniona, gdyż żądanie powoda nie mogło podlegać uwzględnieniu, aczkolwiek, w pierwszej kolejności z innych przyczyn, aniżeli wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W piśmie z 25 lipca 2013r. złożonym w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, strona pozwana podniosła nowe okoliczności, o których istnieniu powzięła wiadomość dopiero na krótko, co wynika z dołączonych dokumentów (k. 74 - 78), przed datą złożenia powyższego pisma. Jak wynika zatem z treści tego pisma jak i przedłożonych dokumentów, pozwana pismem z 19 lipca 2013r. (k. 74) została wezwana do zapłaty kwoty 127.738,34 zł., przez poszkodowaną Spółkę z o.o. (...) w J., która, co wynika z pisma tej Spółki, dotychczas nie uzyskała zaspokojenia swojej wierzytelności w związku z utratą przewożonego towaru przez cedentów H. i A. K.. Również z załączonego do powyższego pisma wezwania do zwrotu spełnionego m. in. w niniejszej sprawie przez stronę pozwaną na rzecz powoda świadczenia, z 22 lipca 2013r. (k. 77), wynika że wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy, VI Wydziału Gospodarczego, sygn. akt VI GC 172/12, zapadły przeciwko H. i A. K. w sprawie z powództwa (...) Spółki z o.o. w J., o zapłatę wyżej wskazywanej kwoty 127.738,34 zł., jest nieprawomocny. Pomimo doręczenia odpisu powyższego pisma profesjonalnemu pełnomocnikowi powoda (k. 79), jak i poczynienia w tym przedmiocie przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych (k. 85), pełnomocnik nie odniósł się w żaden sposób w dotychczasowym postępowaniu, w tym również w apelacji, do powyższych okoliczności, jak i, mimo prawidłowego zawiadomienia, nie stawiał się na rozprawie apelacyjnej, skutkiem czego wyżej wskazane przez skarżącą okoliczności, zostały przez Sądy obu instancji uznane za przyznane (art. 230 k.p.c.). Gdy zaś z powyższych faktów wynika, że zbywcy wierzytelności i pierwotni wierzyciele - H. i A. K. dotychczas nie spełnili świadczenia na rzecz poszkodowanej Spółki z o.o. (...) (a już dodatkowo tylko zapadły na rzecz tej Spółki przeciwko cedentom wyrok nie uzyskał cechy prawomocności i nie stanowi tytułu wykonawczego), to ani cedenci, ani też kolejni cesjonariusze, nie mogli skutecznie nabyć wierzytelności przeciwko stronie pozwanej, ani na podstawie przepisu art. 518 k.c., ani też jakiegokolwiek innej podstawie prawnej, w tym przepisów kodeksu cywilnego dotyczących umowy ubezpieczenia (art. 805 i nast. k.c.). Gdy zatem, w takich okolicznościach sprawy, roszczenie główne powoda dochodzone w niniejszym procesie nie było uzasadnione, to za takie nie mogło również zostać uznane roszczenie o odsetki, jak i o koszty procesu i stąd też żądania apelacji nie mogły w żadnym zakresie ani stopniu podlegać uwzględnieniu. Bezprzedmiotowe, w takim stanie sprawy, były już natomiast rozważania Sądu Rejonowego dotyczące bezzasadności powództwa, ale z innych przyczyn jak i odnoszące się do nich zarzuty apelacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację (pkt I), a o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt II), orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 związku z art. 99 i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 2 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.).